

Ч. 21 (155)

Львов, четверг 10 червня (28 мая) 1937

Рок IV.

Орган Лемковского Союза

Выходит в каждый четверг.

Редакция и администрация в Крынице. — Адрес „Лемко“ Крыница.

Закладайме передовы гospодарства.

Старий Николай сказав раз по проповіді до своєго старенького священника: — „чом то ви єгомость уж тридцетий раз голосите ту саму проповідь? Людям сприкило ся уж туто слухати“.

Усміхнув ся на тоти слова старенький священник и отрек: — „бо хочу, штоби всі вірні запамятали ю добре. Але кед уж о том бєсідєме, то скажте но мені Николаю, о чом то я уж тридцет раз бесідовал?“

Николай не сподівал ся такого питання, подрапал ся по голові, тай почал штоси гварити. Гварит слово, гварит два и наконец признає ся, же не памятат добре содержаня проповіді. Втотчас священник повторил єму іще раз ту саму проповідь и заповіл, же буде ю так долго повторяти, аж всі люди ю запамятают и будут жити ведля заключеної в ней науки.

Так и мы, по приміру того священника, писали уж нераз, же неправда ест, же у нас в горах бракует уж грунту и же грунт тот не по-трафит выкорミти людей, жиющих на нем. Правда, припадат грунту на одно господарство штораз меньше, але видиме по села, же не все має ся найлучше тот газда, который має найбóльше поля, а наоборот слушат ся часто, же газда, который має лем пару моргов поля и добре на нем гауде, не лем не бідує, але не-рідко пожичат грошей або зерна тому „богачеви“ означно большом числі посіданого поля.

Тот примір доказує нам ясно, же не число моргов грунту, лем добрий або злый способ господарки рішат о доходности господарства. Тота сама земля в руках доброго газди выховат два раз больше людей, а попаде тот грунт планному газді — умерай от голода.

Але неоден селянин хотіл бы лучше газдовать, хотіл бы вводити новы способы господарки, але не знає, як ся до того забрати, бо не был в сеїті, не виділ, як газдуют други, культурніши народы, не виділ и у нас в краю добре сорганизованых господарств. Газда тот достає газеты, читат их и узнає с них о неодных новшествах в области сельского хозяйства, але не вірит в власны силы, не вірит в тово, же и он мот бы перевести на своєм господарстві такы новшества. Он мусіл бы ви-

діти новы способы господарства на власны очи, он мусіл бы ся переконати сам, же введене того, або другого новшества увеличат землеплоды, дає высши доходы.

Вплив приходства и Америки.

Хлоп єст с натуры консерватистом и не любит робити ниякых проб, — он не любит ризику. Же не оре он дотепер деревяном сохом, але уживат желізного плуга, же не живе в курных хатах, але буде комини, зробили тото не газеты, ани не книжки. Тото зробили наши священники и Америка.

У священника виділ хлоп, же приятніше живе ся в хаті с комином и почал сам таку хату будовати, на приходском полі увиділ он перший раз желізный плуг и на єго грунті переконал ся, же поле переоране глубоко желізным плугом, родит лішне и купил также желізный плуг. Так само священники перши куповали штучны навозы и вводили рольничі машини, як січкарня, млынок, молотильня и др. Приходскы господарства споняли адже ролю передовых господарств сельских и от них учили ся люди господаровати.

Другом причином поступа сельских господарств была Америка. Люди с гор выїжджали уж от давна до Америки и там виділи ріжни машини, а также добре ведены господарства сельські, т. зв. ферми. На тых фермах переконали ся они наглядно, як треба господарити, штобы вытягнуты с господарства возможно высокы доходы и по повороті до краю, сами старали ся вводити гдяеки новшества, які виділи в Америці.

Таким способом, користаючи ся передовыми приходскими господарствами и господарствами, які виділи наши люди у американських фермеров, селяне наши ишли с поступом часу и господаровали сами, не лучше, але и не планьше, як наши сусіди.

Потреба передових господарств.

В послідних часах оба высше наведены примеры перестали дійствовать и тово отбивається фатально на нашої сельской господарщі. Священники, знеохочены планном господарчом конюнктуром, в переважной части перестали сами господарити и отдают приход-

Пренумерата в краю:

30 грошей місячно,
80 „ „ „ квартально,
1.50 „ „ „ полрочно,
3 зл. рочно.

В Америці: 1 дол. рочно.

В Чехословакии:
2 кор. місячно, 10 кор. полрочно,
20 кор. рочно.

Ціни оголошень:

Ціла сторона 120 зл., $\frac{1}{2}$ сторони 60 зл., $\frac{1}{4}$ сторони 35 зл., $\frac{1}{8}$ стор. 20 зл., $\frac{1}{16}$ стор. 10 зл.; оголошения малы за 1 мм. 20 гр., в тексті 30 гр., перед текстом 40 гр. При місячном и долпом оголошено значна знижка.

Конто чекове Нр. 404.155.

скý грунт в аренду. Приходскы грунты перестали тым самым быти передовыми господарствами.

Великих рольных маєтков в наших горах ніт и не было, прото о дворах ніт што писати. До Америки еміграция закрыта и устал совсем рух меже „старым“ и „новым“ краем. Селянин не видит новых способов господарки, а як уж выже сказано, не хоче робити проб ведля вычитаних в газетах порад и господарство удержує на давном уровня поступа. Так ведене господарство не выдержит и не може выдержати конкуренции и оно поволи, поволи мусить упасти.

Штоби то того не допустити, мусиме по села закладати **передовы гospодарства**. Як тово зробити? Треба выслати с каждого села, а по крайной мірі, с каждой гмины талантливого хлопца до краївской школы рольничой а по оконченю той школы — до Швайцарии, або Дании, штоби он научил ся теорытычно и практично вести добре сельске хояйство.

Зробити тото могут легко заряды гмин, на которых тяжит обовязок посылати каждого ро-ку 1—2 хлопцов на науку до высших школ. Обовязок тот, наложенный министерияльным зарядженем, сполнят сельски гмины лем втот час с користью для села, если дадут своим выхованкам фахове рольничие образоване, штоби тоты, котры учили ся за громадски гроши, трудили ся по оконченю наук для добра своего родного села — своей родной громады.

Курсант такий вертат на село и робит для села на своем власном господарстві, або на господарстві одного газды, который згодит ся слухати рад курсанта - агронома. Тото господарство замінят ся на **гospодарство передове**, бо оно має вести перед меже всіма другыми господарствами.

На передовом господарстві вводит агроном ріжни рольничі новшества, люди призывают ся тому и если переконают ся, же введені новшества увеличили доходы господарства, если увидят, же на передовом господарстві лучше родит ся и коровы дают веце молока, втот час не потреба буде принужки, — втотчас напевно ціле село буде старати ся робити тово-сьо, штоби робит агроном на передовом господарстві, штоби мати такы само доходы.

ВОЙНА В ИСПАНИИ.

Спокойный в последних днях перебег боев на испанских фронтах заколотило збомбардоване через правительственные испанские самолеты немецкого военного корабля „Дейчланд“, который, стоячи в порті Ибиза на одной с Балеарских островов, полнил службу с размени меженародной контролі. Тото само мало місце передом с одним итальянским кораблем.

Дві бомбы, які упали на палубу немецкого военного корабля, вырядили великих шкоды, убили 23 моряков и ранили 83.

В отместку за того немецкого флота знищила порт Альмерия, який находил ся в руках червенных войск. Жертвами бомбардовки порта пало 19 убитых и 55 раненых; 39 домов зни-

щено цілковито. Штоби укріпити немецьку флоту на испанських водах, вислано там кораблі с пристаней моря Північного. В Німеччині панує пригноблене і газети жадають кирявої отместики „бандитських нападов червенної правителіства“.

Німецьке правительство рішило в звязи з тим приключением вздергати ся от дальшої участі в акції комітета пемішаня ся до справ испанських і вицофати ся от меженародної діяльності контролі испанського побережя, а такоже поручило начальникам німецьких кораблів стріляти до кожного „червеної“ корабля, чи самолету воєнного. Таксамо поступати рішило такоже правительство італіянське.

— :: —

Отношения меже Німеччином и Ватыканом псуют ся.

Уж от давна правительство німецьке на ладит с католицькими священниками, а тым самим і с Апостольським Столицом. Німецький министр пропаганды, зашмарят німецьким монастырам моральний росклад, — німецьким кат. священникам витачат ся процеси и т. д., што всьо разом взяте уважают ватыканські власти за напасть на католицьку Церков.

Недавно архиепископ Чикаго, кардинал Мунделейн виголосил на собраню, в котором приняло участь 500 кат. священников, промову, в которой заявил, же ведены против німецьким священникам процесы на почві обычайової сут явленем борбы с кат. Церквом и осудил остро отношения німецьких газет до тих процесов.

Наконец кардинал Мунделейн назвал канцлера Гітлера „австрійським тапіцером“.

Промова кардинала Мунделейна, который походить с німецької родини, вызвала в Німеччині велике обурене, а німецькі газети заражали интервенции Ватыкану.

Ватыкан, через своєго амбасадора, кардинала Пачели, дал отвіт, же ватыканська курия не намірят мішати ся в туто справу.

Тото погнівало іще больше німцов и німецьке правительство передало Ватыканові ноту, написану в рішительном тоні, с которой виходит же Німеччина готова росорвати дипломатични отношения с Апостольським Столицом, если Ватыкан не даст вясненя в справі промови кардинала Мунделейна.

В Москві убил ся Гамарник.

Агентство „ТАСС“ доносит с Москвы, же бывший член центрального комитета комуністичної партії Я. Б. Гамарник, который зашупал ся звязами с противкомуністичними елементами, покончил дня 31. мая самоубийством.

Гамарник был в послідних часах начальником Г. П. У. червеної армии. Он враждовал от давна с маршалом Блюхером, начальником червеної армии на Далеком Всході и старался Блюхера здушити. На его заряджене были переведены в вересні прошлого року многочи-

сленны аресты в армии Блюхера, а агенты Г. П. У. достали приказ слідити остро за діяльністю и кореспонденцием маршала Блюхера. Розуміє ся, же Блюхер мал также своих людей, которы слідили Гамарника и Гамарник попал в неласку Сталина.

Сталін обвинил его „в звязях с противсовітськими елементами“ а Гамарник, знаючи, что влече за собом таке обвинене, воліл отобрать собі жите.

— :: —

о: Д. В.

Церковный писец св. Іоанн Дамаскин.

(Докончене).

Калиф повірив той клеветъ и приказал отрубати право руку св. Іоанна. Но Бог не опустил свого правого исповѣдника. Св. Іоанн припал в горячой молитвѣ до Преч. Дѣви Марії и просил исцѣленія для себе, обѣтуючи дальше трудитись десницею свою в честь и славу Бога и Єго Прев. Матери.

Молитва его была услышана и отрубана рука приложена к локту на продолженіи однай ночи чудесно зросла ся и стала цѣлком здоровою. По том чудесном исцѣленію св. Іоанн, вѣрный здѣланому обѣту, рѣшил ся посвятити себе совершенно на службу Бога.

Хотя калиф помиловал его и хотѣл нагородити еще новыми милостями — св. Іоанн опустил его двор — майно свое роздал церквам и убогим и отправил ся насамперед до Іерусалима, поклонити ся св. мѣсцям а пото-

му пошел в лавру св. Саввы и там яко монах начал свою службу от звичайного монастырского братчика послушника, под наставлением старенького монаха.

Монах той был неученый в мірських науках, але за тое дуже богоязливий и духовно совершенный человѣк. Настоятель той перше всіго заказал св. Іоаннови щонибудь писати або устно учити и приказал ему строгое молчаніе. Св. Іоанн подвизаючись строго в чеснотѣ покоры, заховал приказ настоятеля — але случило ся, що одному монахови умер его брат и той монах был неутѣшений по той болесной утратѣ, и просил св. Іоанна написати ему духовную пѣнь в утѣшеніе.

Мольбами и слезами умоленый св. Іоанн уложил тіи чудны стихири, которы Церковь св. до нынѣ спѣває при похоронах: „кая жи-

В варшавском банку крывают ся тайны совітських достойников.

Сенсаційна справа Ягоды и компана его грека Калигаса дотерат аж до Варшавы.

Калигас, користаючи с всемогучої протекціи Ягоды, викупил за полдармо масу дорогої каменей, золота и плятины от сбіднілых аристократов и вивез totы дорогоцінности за границу. Скарби totы укрыли Калигас в „сафесах“ одного варшавского банку.

Калигас арестовано разом с Ягодом, але ключ от той скринки, где містят ся скарби, забрала жена Калигаса, которая приїхала до Польши и крѣє ся в Люблині и Плоцку у своєї родини. Ключем тым не хоче она достати ся до скарбу, она тепер не думат о маєтку — она хоче со скрині забрати тайни документы, которыма сподіват ся освободити мужа с криминала. Сут то документы, которы знеславяют ряд найвищих совітських достойников и за totы документы сподіват ся она вимінити свого мужа.

Жена Калигаса заявила, что гдеяки, менше важни документы опубликує в газетах, чтобы Сталина и его окружене переконати, же она має направду компромитуючий матеріял, за который вартат выпустити ей мужа на свободу.

Над Вислом сосунула ся гора.

Под гором, положеном в селі Козенец жил в хатці річний сторож Адам Бояновский с женом и 4-ма дітьми.

В ночи на 2. червня о год. 11. роздал ся страшний гук и гребля землі ширини около 120 метров, сосунула ся с горы на хату.

Под напором землі трісли вязаня даху и стіни хаты, гребучи родину несчастного сторожа. Земля сорвала дах со стрыхом и отшмартила его на отдалене парунадцетох метров.

Бояновский спал на стрыху и прото праві чудом ушол смерти, бо земля отшмартила его разом с дахом.

Перестрашений побіжал до села. Збігли ся люди и откопали неживы тіла женої и дітей.

Причином катастрофи было подмыте горы через Вислу в часі весняных розстопов.

тейская сладость бывает печали непричастна — яко цвѣт увядает, яко сѣнь мимогрядет, разрушает ся о всяк человѣк — вся суeta чловѣческая елика не пребывает по смерти — не пребывает богатство ни спешует слава — ся вся потребиша ся“.

Длятого одно только позостає: „возопім безсмертному Царю: Господи вѣчных Твоих благ сподоби преставльшого ся от нас, упокоїя его в нестарющющем ся блаженствѣ твоем“. Стихири тіи начал сам св. Іоанн в келії своїй в полном вдохновеніи сладко напѣвати.

Той поступок, яко противный даному приказови, стягнул на св. Іоанна кару со стороны настоятеля. Старец прогнал его со своей келії и не хотѣл больше приняти до себе. До-перва тяжкими покутами и понижочими працями в дворѣ монастырском, переблагал св. Іоанн своего настоятеля.

Старец принял его назад до келії и тронутый его покорюю, на приказ самой Божої Матери, позволил ему словом и пером труди-

Што треба знати о гноєвні.

Стара то правда, же основом навоженя нашого поля єст гной. Штучни навозы треба купити за гроши, котрых селянин має мало, а оборник єст за дармо. Тож уміле переховане оборника єст важним чинником поднесення культури наших господарств и увеличення их доходовости. Особено тепер, коли зачинат ся спека, треба о том памятати, бо горяч шкодит гноєви.

Если стайня єст глубока и пространна, то можна статок держати дост долго на оборнику, бодай лем стелено сильно. Але як пространство стайні не єст велике, то треба гной со стайні вышмарити и переховати отдельно. То то именно в літній порі насуват трудности, бо в том случаю треба урядити отвітну яму на гной. У нас мало звертат ся уваги на гноєвні и прото тыж маса навозу нищить ся и пропадат. Сут краї (Італія), в которых селянин платит высоки кары, если не має отвітной гноєвні. Если бы впроваджено у нас такы кары, то без мала каждый заплатил бы кару.

Якаж адже має быти яма на гной? Така, жебы хоронила оборник перед передвачним роскладом. На жаль, у нас складат ся гной гденибудь, в першої ліпшої ямі. В результаті того дождіки виполокуют найцінніші складники, котры разом с гноєвком спливают до придорожних ярков, або всякают в землю, а гной, высушений надмірно через горячи лучи сонца, роскладат ся скоро, азот улетучат ся с него и в результаті до осени оставає его може лем яка десята часть. Але и то то, што остало, то лем купа вилугованого сміта, без вартості. Часом трафят ся и так, же в часі дождей текучі часті через всякане достають ся до студні, занечищають воду, робят ю нездатном до пиття и спричиняют ріжни хвороти.

Штоби гноєвня отвічала своєї цілі, то значит, штоби оборник в ней не роскладал ся и не нищал, треба выбрати яму на гной в таком місци, штоби було обезпечене перед ґрунтовом и дожджевом водом, а также и перед сонцем.

Прото тыж місце таке повинно находити ся радше на взнесеню. Выкопана яма, в которую складаме гной, мусит мати дно и стіни не пропускатильны, штоби гнояница не всякала в землю. Яму прото треба выкопати в глинястом ґрунті, або выложити дно и боки грубо маслом глином. Іще лучше буде, если яму вы-

цементуєме. Для охорони от сонца и дождя яму на гной треба накрыти дахом.

Гной в ямі треба сильно убивати, бо повітре спричинят передвачний розклад гною. В часі спеки и суши треба гной поливати водою. Добры результаты дає также посыпане гною дробным торфом (боровином). Як оборник вивозиме часто на гноєвню, то торфом треба посыпти кажду верству. При таком поступаню оборник не лем не знищить ся, але набере чимраз цінніших свойств.

Добра яма на гной повинна быти при кождом господарстві. Если бы однак когоси не стати было на зроблене такої ями (хоча она не коштує праві нич, лем кус роботы), то лучше вивозити навоз на купы до поля, як держати его на дворі на сонци. Навоз на купі треба сильно убити и прикрыти грубо масном глином, жебы воздух не доходил до оборника.

На таких купах в полі тратит ся дуже, але все менше, як на купах во дворі под голым небом.

ПОДВИГИ О. ШАЛАША.

С села Мысцова, пов. Коросно доносят:

В 5-том Ч. „Нашого Лемка“ с дня 1. марта 1937. появилася допись под загл. „Візвано до перенесеня на іншу парохію“.

Допись туто написал якийсь ундист, котрый не знал обставин села и не мог вірно представити всіх „подвигів“ о. Шалаша.

В дописи написано, што о. Шалаш отличеній крылошанськими отличиями за українську роботу на Лемковщині. Неборак не написал однак, якого рода була тата робота, тому уважам за отвітне представити точно туто „діяльность“.

Великом заслугом о. Шалаша єст хыбалъ тато, што он своим поведенем довел до того, што в его честь были вивішены афиши про Мильку, котра у него служила. Слов поміщеных на афишах стыдно повторяти. Оден такий афиш переслано, як чути, до консьistorии еп. Коцловского в Перемышль и може тот афиш стал ся причином наданя єму крылошанських отличий. А тоты злодійства, роспуста, яких передом не было, чия то заслуга? Преця о. Шалаш аж и на проповіди боронит злодіев.

Ци, знаючи тато всьо, можна дивовати ся, што населене села Мысцово просить о другого священника, котрый бы проповідал слово Боже.

емо, канон пасхальний, а кромъ того канон на Рождество Хр. на день Сотествія св. Духа — на день Вознесенія и много інших празников, словом составил он около 60 канонов, и других п'єсней (Помилуй нас Господи — Пречистому Твоему образу). Но головна заслуга св. Іоанна то уложеніе „Октоиха“ иначе осмогласника, одной из голоенійших книг церковного богослуженя.

Еще перед св. Іоанном працювали над церковным п'єнем на Востоцѣ св. Єфрем Сирин, св. Іоанн Златоустий, св. Атаназій Великий — на Западѣ св. Амвросій (впровадил 4 гласы). Папа Григорій, но доперва св. Іоанн Дамаскин унял теорію церковного п'єнія в стилу систему, роздѣливши єю на 8 гласов, опертись на греческой музикальной системѣ. Практичне застосованье знайшла тая теорія в уложеніи св. Іоанном „Октоиху“. Дамаскин уложил стихири на „Господи возвах“, богородичны догматики (с чудным напѣвом) съdalynы, стихири на хвалитех — и іншій.

Св. Іоанн Дамаскин уложил, як уже зна-

же и старал ся усунуть пануюче тепер в селі зло, а не занимал ся доносами и травлью одних против других — котрый пильновал бы церкви, а не унівіской политики.

Докладный.

Урожай заповідають ся планни.

Незвычайну мame весну. Сейчас по морозах пришли спеки и суши.

В маю квитли праві в одном тыждні ріжни дерева, як каштаны, боз, акации, яшмины, а гдекади и липы. Небывале токо и тому люди призадумают ся, які результаты будут всього того.

Велика спека спричинила скорий рост хлібовых ростин и вырастане колоска. Тото може отбити ся некористно для хліба, бо стебла и листки не розвинули ся належито и сут слабы. Поправити тот стан могут лем часты дожді.

Дожді потребуют также и сады. И ту положене єст не найлучше. Звычайно овочевы дерева квітнут около 2 тыждні, а в том році с причини горяча и посухи отквитли в продолженю одного тыждня, што вільнуло некористно на творене ся завязи овочей.

Также планно єст с пашами. Конichi вымерзли, а луки сут выпалены маєвом спеком. И ту поправити положене могут лем дожди.

КОМУНИКАТ.

В звязи с поданыма через газеты информаціями о роспотято великих инвестиційных робот на терені Сандоміра и в єго окрестності, спостережено великий наплив безроботных с ріжних закутин краю до Сандоміра и окрестности. Тоты безроботны не достають там роботы и стают ся тягаром соціальнай опеки.

Прото подає ся до відома, же інформаціи о возможностях одержания работы при роботах в пов. сандомірском уділяют бюра Фонда Труда, находячи ся в повітових містах (для повіта ново-сандецького — в Новом Санчі), а также заряды гмин, котры в міру запотребовання будуть видавать карты поручаючи людям, які захотят приняти роботу поза місцем своего пребывання.

Люди, котры выїдуть без поручающих карт, не будуть могли числить на приняті их до роботы, ани на признане им льгот при желізно-дорожных переїздах.

Еще за житя св. Іоанна, его „Октоих“ принял ся на цълом Востоцѣ. Познѣше октоих много испортил ся через неуков в п'єнію церковн. и перенесна красота в певной мърѣ стерла ся. Оригинал Октоиха хранит ся и нинѣ в греческой церкви, но и до сих пор правдоподобно не знайдено ключа до зрозуміння нот Дамаскина.

Бот вам Любезни Друзя короткій начерк трудолюбивой и многоплодной жизни св. Іоанна Дамаскина, самого головнѣшого церковного п'єснописца.

Присутствуячи на неодних богослуженіях церковных вы кормитесь овочами трудов того великого и св. Мужа и не згадаете о том, яка далека старина тхне с тых п'єсень, сколько поколѣнь тіи п'єсни переспівало — и вам дал Бог счастье тими самыми п'єснями Его величать. Тож шануючи старину церковну, и память ваших побожных предков:

Пойте Богу Нашому — Пойте Ему разумно.

Що чути в світі.

Совітські учени на півночному бігуні. Дня 22. марта т. р. совітська полярна научна експедиція виїхала на 5-х самолетах под руководством проф. Шміда з Москви на півночний бігун. В состав той експедиції ввійшло 42 людя, меже нима учени географи и знаменити летчики. Експедиція летіла через Холмогори к острову Рудольфа и осіла на леді коло того острова в отдаленю 20 км. от півночного бігуна. Експедиція взяла с собом пропианти, опал и сіджа на 1½ року для чотирох учених, котри останут в вічних ледах в цілі переведена науковых розслідов и обсерваций.

Фортіфікація польсько - німецької границы. Англицькі газети доносят, же німци будують відолж польської границы от Вроцлава по море, величезну греблю со стали и бетону, котра буде 500 км. долга. На той треблі мають будовати што 200 метров форту. Велика часть тих укріплень находит ся под землью. В послідном часі роботи при тих укріпленях суть приспішено, што поясняют тым, же отношеня меже Польщом и Німеччином погоршили ся. Укріпленя тосты называют „ленисм Гінденбурга“.

В Росії штораз більше золота. В послідном році повстала тревога серед світових капіталістов. Тревогу тулу выкликал факт, же Росія с кождым роком шмарят чим раз більше золота на світови рынки. Головним рынком збыта золота є Ліондон, а головными поставщиками єго были до тепер полуднева Африка и Канада. В послідних роках зачинають рывализовати с тими краями Росія, котра має в Сибіри величезны поклады золота. В р. 1928. Росія добила в своих копальнях 250 сотнаров золота, а в р. 1935. — уж 1.800 сотнаров. Специалисти твердят, же при улучшенню техники Росія може заняти перше місце в світі што до кільчества золота. Втотчас ціла торговля золотом концентровала була в Москві, на чом втратили бы сильно капіталісты других краев.

Годинники для сліпих. В послідних часах пороблено много вынаходов, стремляючих до облегчення роботи сліпым. Недавно винайдено годинник для сліпих. Винашол такий годинник испанец Педро Альварез, котрый сам не видит. Годинник тот не ріжнит ся нищим от звичайного, иначе лем сут уряджені цыфербліят и стрілкы. Години на цыферблійті выстают, а стрілкы сут осаджені сильно, бо сліпи познают годину, дотыкаючи ся цыфербліята и стрілок. Годинники для сліпых сут уж и в Польщі.

Корабель переломил ся на дві часті. При вході до залива Ботаны Бай недалеко Сидней в Австралії в місци узком на 100 метров затопил ся углевый пароход. Пароход тот натрапил на подводну скалу, осіл на ней и переломил ся на дві часті. Два моряки згинули, а решту (23 людей) спасли лінвами, шмареными с берега.

Слон, то найпоцтивше звіря. От давных літ учени хотят переконати ся, котре со звірят єст найпонятливіше. Оден бельгійский природник выготувил выказ понятливости звірят. Ведля того выказу найпонятливіша єст малпа, пак слон, пес, бобр, конь, морс, медведь, кот и т. д.

Што до кота, то має тот учений застерен-

женя: єст он быстрый и понятливый, але крутар и нещирый. Ученый тот твердит, же кот удав часто, же не розуміє приказу, бо не хоче его выполнити.

Ученый тот хвалит за то слона. Слон, ведля него, єст понятливый и єст при том незвичайно лагодный и добрий. Професор приглядаль ся нераз, як малы діти докучали слонови, а слон терпіл тово всю и не злостили ся. Постерджат того, же и меже звірятами великаны мають добре сердце.

Вісти с краю.

Кары за пісоты на дорогах. До тепер трафят ся, же в гдякых селах діти и подросткы, а часом аж и паробки укладают на дорогах камені, або дерева и тым наражают проїзджаючих на несчастя. Штобы положити тому конец премер и министр внутренних справ ген. Складковский выдал заряджене, котре постановлят, што за пісоты на публичных дорогах і місцах, пополнены через діти и подросткы до 14-ох літ, отвічают их родичи и опекуны. Отвічают они карно за недогляд над нелітними, а кромі того маєтко за виряджені школы. Ісли збыточников не высліджене, отвічат ціле село, або місто. Належит звернути увагу на тоты приписы по наших селах, штобы не платити высоких кар, а также и прото, штобы проїзджаючи не называли нас некультурными.

Гром нашол свою жертву. В часі бурі на Псморі мал місце страшный случай. Оден паробок (называл ся Шульц) іхал на ровері, а видячи надходячу бурю, скрыл ся до хаты Класника, штобы переждати, аж буря перейде. За недолгий час ударил гром в угол хыжи Класника, вдер ся до середини и в виді съяччой, блискучой кулі перелетіл через світлицу до кухні, где при стіні сідил Шульц. Гром ударил в него и Шульц упал неживий на землю. Несчастный не потрафил скрыти ся перед смертю. Тіло его было на половину с'углене.

Набили ся на подводны колы. Два страшны случаи мали місце коло Любліна на ріці Быстриці. Андрей Тутка, 13-літний хлопец скочил до ріки и роспорол собі брюх на стырчайший под водом колик. Праві в том самом часі купал ся в ріці 20-літний Осиф Єдинський и роспорол собі грудь на подводном палику.

Арматня куля поранила сильно четверо дітей. В Пьотркові бавили ся на полі діти и нашли арматню кулю, походячу віроятно іще с часов світової войны. Діти принесли кулю до хыжи и почали розбивати ю каменями и молотками. В одній хвилі куля росорвала ся с величезным гуком, от котрого вилетіли шиби с окон в цілой хаті. Коли перестрашены люди выбігли с хат, очам их представил ся страшный вид: четверо дітей лежало порозрізаних на каменях коло дымячої іще кулі. Лікар ствердил тяжкий стан дітей. Діти перевезено до шпиталя. 8-літний хлопец уж умер, а три дівчинки борють ся со смертю.

ВАЖНЕ ДЛЯ ДЯКОВ.

Повідомляю интересованих кандыдатов на дяков, а также неиспытанных дякое, желающих здати испыт, што

дня 16. серпня 1937 откриваю

3—4 МІСЯЧНИЙ КУРС ДЯКОВСКИЙ.

По окончению курсу кандыдаты подадут ся испытави в Мысцові перед Комисіон делегованом через Апостольську Администрацию.

Платня за науку 15 злотых місячно.

По близши информации звертати ся под адр.

МИХАІЛ ФЕЦІНА

пів. церк.

МЫСЦОВА — поча Жмигород.

В прекрасной горской курацийной місцевости повіта горлицкого иде на продаж

НОВА ВІЛЛЯ

о 5-ох покоях с верандами и сутеринах.

В кухні водопроводы. Вілля умебльована. До віллі належит яринний огород и 2 морти управлена и засіяного поля. Полный инвентар господарский живий и мертвый.

Близши информации у настоятеля
РУСКОЙ БУРСЫ В ГОРЛИЦАХ.

КУПЛЮ ВЕЛИКУ ИЛЮСТРОВАНУ БІБЛІЮ
О. МАЩАКА.

Адресовати до адміністрации „Лемка“
Крыница.

КТО ХОЧЕ ЗАБЕЗПЕЧИТИ СЕБЕ НА СТАРОСТЬ И РОДИНУ

ОТ НУЖДЫ И ГОЛОДА, АБО ЗЛОЖИТИ ДІТЯМ ВІНО,

НЕХАЙ ЯКНАЙСКОРШЕ

за асекураційном Товаристві
ВИТА и КРАКОВСКЕ
во ЛЬВОВІ

Асекурацію принимают на цілой Лемковщині
представителі: гг. Осіф Ямовицкій — Крыница - Село
и Михаїл Перелом — Сянок.